

עת"א 15602/04/14 - שפיק סולח, נגד נציב בתי הסוהר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

25 מאי 2014

עת"א 15602-04-14 סולח נ' משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר ואח'

בפני כב' השופט רון שפירא, סגן נשיא

העותר 307932160 שפיק סולח, ת"ז

נגד

המשיבים

1. נציב בתי הסוהר

2. מדינת ישראל

פסק דין

עניינה של עתירה זו בהחלטת מפקד המחוז הצפוני של שב"ס לאמץ את המלצת הממונה על עבודות השירות, ולהורות על הפקעת עבודות השירות באופן שבו יהיה על העותר לרצות את יתרת מאסרו במתקן כליאה.

על העותר נגזר לרצות שישה חודשי מאסר והותר לו לרצות את מאסרו בעבודות שירות. העותר טען כי היה אמור לעבוד בעבודות שירות במועצה הדתית נשר, אלא שמקום העבודה הוחלף והעותר שובץ לעבודות בכלא כרמל. מאחר ולא הייתה לו היכולת הכספית לממן את הנסיעות, נעדר מהעבודה. בהמשך הועבר לעבודה בכלא דמון ולשם לא יכול היה להגיע בהעדר תחבורה ציבורית סדירה. בנסיבות אלו עותר הוא לבטל את החלטת ההפקעה ולהורות כי ירצה את מאסרו בעבודות שירות, כפי שגזר עליו בית משפט.

מתגובת שב"ס עולים הנתונים הבאים:

ראשית עולה כי העתירה הוגשה באיחור ולאחר המועד בו היה על העותר להגישה.

לגופו של עניין - העותר אכן היה אמור לעבוד במועצה הדתית נשר. אלא שבהעדר מקום עבודה פנוי הוחלט להעבירו לעבוד במרכז לבריאות הנפש בטירת הכרמל. מעסיק זה משלם לעובדי השירות את הוצאות הנסיעה. העותר עבד שם מספר חודשים ואולם הרבה להעדר ממקום העבודה. נערכו לו שיחות בירור (הפרוטוקולים החתומים על ידו צורפו לתגובה). עקב היעדרויותיו הרבות מהעבודה, הועבר העותר לעבוד במרכז הטניס בחיפה. גם שם לא הקפיד העותר להתייצב כנדרש. בהמשך הוא הועבר לעבודה לתקופה מוגבלת בכלא דמון ולאחר מכן הועבר לעבוד בכלא כרמל. בכל אותם מקומות המשיך בעבודה בלתי סדירה ונעדר מעבודתו תדיר.

לעותר נערכו מספר שיחות בירור. העותר הוזהר מספר פעמים, ולבסוף זומן לשימוע. טופס הזימון נמסר לו במסירה אישית והוא חתם על גבי טופס השימוע. העותר לא התייצב לשימוע וההחלטה ניתנה בהתאם.

דינה של העתירה להידחות הן מטעמים דיוניים והן לגופם של דברים.

העותר הגיש עתירתו באיחור, לאחר חלוף המועד ובלא שהגיש בקשה להארכת מועד. העותר לא גילה בעתירתו את כל הפרטים לעניין מקומות העבודה בהם הוא עבד. אי-גילוי כל העובדות במסגרת העתירה מהווה פגם שדי בו כדי שהעתירה תידחה. בנוסף, העותר לא התייבב לשימוע אליו זומן כחוק ולאחר שאישר בחתימתו את קבלת הזימון. אי-התייבבות לשימוע מקימה מניעות מפני העלאת טענות בדרך של הגשת עתירה וזאת עקב אי-מיצוי ההליך המנהלי.

גם לגופו של עניין לא נפל פגם בהחלטת מפקד המחוז הצפוני של שב"ס, ובוודאי לא נפל פגם המצדיק את התערבות בית המשפט בהחלטה. עבודת העותר הייתה רצופת היעדרויות. לעותר נערכו מספר שיחות בירור, הוא הוזהר ולא תיקן את דרכיו. לעותר ניתנו הזדמנויות במספר מקומות עבודה וללא הועיל. העותר זומן לשימוע ולא התייבב. בנסיבות אלו ההחלטה שהתקבלה היא החלטה שהתקבלה במסגרת סמכויות מפקד המחוז הצפוני של שב"ס, לאחר הליך מנהלי תקין ומתן הזדמנויות לעותר. ההחלטה התקבלה מטעמים ענייניים. מדובר בהחלטה שהיא לא רק החלטה סבירה, אלא שהעותר לא הותיר אפשרות אלא לקבל החלטה זו.

אשר על כן העתירה נדחית.

על העותר להתייבב לריצוי יתרת מאסרו בבית מעצר קישון ביום 8.6.14 עד לא יאוחר מהשעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על העותר לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים: 08-9787377, 08-9787336.

ניתן היום, כ"ה אייר תשע"ד,
25 מאי 2014, במעמד ב"כ
העותר וב"כ המשיבים.
ר' שפירא, ס. נשיא